

La llibertat d'estimar. Guadalupe Ortiz de Landázuri

Cristina Abad Cadenas

Palabra
Madrid, 2018
126 pàg.

Guadalupe Ortiz de Landázuri (Madrid, 1916-1975) és la primera dona de l'Opus Dei que pujarà als altars: serà beatificada el 18 de maig de 2019. El passat 8 de juny de 2018, el Papa va autoritzar a la Congregació per a les Causes dels Sants a promulgar el decret d'un miracle atribuït a la seva intercessió. I aquest és el pas previ a les beatificacions: un miracle que s'estudia i és reconegut com a curació inexplicable –en aquest cas– per un equip d'especialistes.

L'autora del llibre, Cristina Abad, és una periodista madrilenya, establerta a Andalusia que ja coneixia la vida de Guadalupe per altres biografies i testimonis personals, però que al principi li havia semblat un model

massa perfecte, o gairebé inabastable. Quan, a la primavera de 2017, va tenir lloc per part de l'Església la promulgació del *Decret de les seves virtuts heroiques*, se li va revifar l'interès periodístic i la qüestió sobre l'actualitat de la figura de la biografiada. Es tractava de veure si resistia el pas dels anys i si la vida i el pensament de Guadalupe continuen sent atractius en els temps actuals.

La resposta és altament positiva. De l'interès periodístic, l'autora va passar a l'admiració, i de mica en mica a sentir-se captivada per la simpatia, l'espiritualitat i sobretot la normalitat que va anar descobrint progressivament, en la seva extensa correspondència, en testimonis sobre ella i altres materials que anava investigant en diferents arxius.

En aquest mateix sentit, s'ha publicat recentment una col·lecció de cartes de Guadalupe dirigides a sant Josepmaria Escrivà, en format digital, a la pàgina web www.opusdei.org (*Cartes a un Sant*). I refermen exactament aquesta mateixa impressió. La senzillesa, la sinceritat i l'alta espiritualitat contingudes en aquestes cartes donen fe d'una vida intensa, autèntica, plena de detalls familiars i d'afecte, que es guanyen el lector i l'impulsen a emular-la en els seus desitjos de santedat aplicats a la vida diària.

El llibre ressegueix la vida de Guadalupe des de la seva infància.

S'atura en la tràgica mort del seu pare, afusellat durant la Guerra Civil, i especialment en el descobriment de la seva vocació, que va comptar amb el consell de sant Josepmaria, a qui va conèixer l'any 1944, en el primer Centre de l'Opus Dei per a dones a Madrid, al carrer Jorge Manrique. Va ser una trobada indeleble, que recordaria tota la vida.

El llibre també s'atura en els primers temps de l'Opus Dei a Mèxic; Guadalupe hi va anar l'any 1950. I assenyala que va ser una pionera, com en altres moments de la seva vida: l'única noia de la seva classe en el seu col·legi de Tetuan, una de les cinc dones que es van matricular el 1933 a Químiques a la Universitat Central de Madrid i la primera directora de la Residència Universitària Zurbarán a Madrid. Els sis anys que va passar a Mèxic van ser d'autèntica aventura, començant diferents iniciatives apostòliques en diversos ambients, tant universitaris com rurals, i en l'atenció a les necessitats domèstiques de les cases que s'anaven obrint. Quan va arribar l'hora de tornar, hi havia deixat onze centres escampats arreu de les diverses ciutats del país.

L'única pega del llibre és que sigui tan curt. En altres biografies, es destaca també la seva bona tasca en els últims anys de la seva vida, afectada d'una malaltia cardíaca, que portava de forma exemplar, sense queixar-se, sense fer-se notar. Uns anys més serens,

però sens dubte, eficaços. I en els quals no hi va faltar el bon humor per viure la santedat cada dia, també d'aquesta manera.

Un llibre altament recomanable, i que farà que molta gent s'aculli a la intercessió de la nova beata.

El llibre està disponible en català i en castellà.

Joaquim González-Llanos

Jesús

Enrique Cases

Editora www.lulu.com
2018
571 pàg.

Ens trobem davant d'un llibre –en edició digital (www.lulu.com) i amb ISBN (núm. 978-0-244-05505-9), cosa que en facilita l'adquisició–, que té com a clau la coneguda frase paulina «Déu en Crist, reconciliava el món amb ell» (2Co 5, 17). L'autor subratlla que sense Crist no hi ha salvació. És Crist, i només Crist, el qui dona sentit als actes religiosos; sense Crist, meditacions, encens, sacrificis, càntics, gimnàstiques corporals i d'altres, no serveixen per assolir la salvació. Per això, és tan important col·locar la centralitat de Jesús en la vida cristiana.

Ratzinger-Benet XVI va escriure *Jesús de Natzaret* per recuperar el Crist històric en tota la seva força davant d'alguns mètodes historicocrítics que el fan minvar en la seva divinitat i la seva